

EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ

11. SZÁM — 1947 SZEPTEMBER

DICSÉRTESSÉK A JÉZUS KRISZTUS!

Iskolai gondok

Az idén hidegen köszöntött be szeptember. Idejében érezzük a közeledő telet. Ahogy fogynak a napok, úgy nőnek a gondok. Alig van ma ember, akinek ne lennének súlyos anyagi gondjai. Az általános gondok közül azonban messze kimagaszlak azoknak a szülőknek a gondolja, akiknek ma gyermekeiket kell taníttatniuk. Későbbön az új iskolai év. Miből kerül elő a cipő, ruha, könyv, tandíj s főleg az élelem?

Megértjük és osztjuk a jó szülők nehéz gondjait, akik, ha mást nem adhatnak, de jó nevelést mindenképp örökségül akarnak hagyni életük földi folytatásainak, szeretett gyermekeiknek. Át tudjuk érezni gonjait, hiszen az iskola vezetőinek és fenntartóinak éppen úgy megvan a kapcsolata az iskolával kapcsolatos anyagi gondjaik, mint a szülőknek. Pótolni a háború alatt hiányossá vált felszereléseket, javítani, takarítani az iskola épületeket, felkészíteni egy hosszú tére, nem kis feladat. Az egyébként kívánatos és hasznos leírás és csak növelte az iskolák gondjait. Hiszen a munkálatok kelles közepén érte s érthetetlen módon, nálunk az iskolák és egyházak pénzét nem váltották be.

A nehézségek azonban mégsem törnek meg. A kitartáshoz a lelki erőt, Isten után, hűveink öntudatos hitéből s áldozatos szívből merítjük, akik tisztában vannak az- zal, hogy milyen nagy kücsük a hitvallásos iskola s ha szükség, nem csak kiáll- nak mellette, hanem a zsebükebe is tudnak nyulni érte. Az a nemes gesztus, amely- lyel az egyházközség néhány, hirtelen ös- zehívott tagja egyetlen kérő szóra 10 perc alatt 88 milliót tett le óvodáképzőnk épületének rendbehelyezésére, kiörlöhetet-

lenül íródik be az egyházközség történe- tébe.

Óriási erkölcsi értéke s szép gesztus- nak még az, hogy nemcsak a vezetőknek, hanem az iskola minden egyes tanárának is kedvet és erőt önt lelkébe, hogy eddigi nagy kidorlatukat, amelyet az utolsó más- ges években, mint a nemzet napszámosai, meghoztak, ha lehet, még tovább fokoz- zák. Hogy az apostolok hitével s lelkiile- tével végezzék legfenségebb hivatásu- kat: a rájuk bízott hajlékony lelkeknek formálását, csiszolását, széppé és kedves- sé tevését Isten és ember előtt, a kereszt- tély magyar jövő számára.

Egyházközségünk multja

Tudjuk, hogy ezeréves történelmünk első 100 évében őseink még pogányok, a további 5—6 száz évében pedig az egész magyarság katolikus keresztény volt. Az egyvallású, töretlen lelkű nép ki is állott keményen minden történelmi vihart. Ezt az erős lelki egységet a XVI. század má- sodik felében a Németországból jövő val- lási forradalom, az u. n. „reformáció“ bontotta meg.

A reformációt Erdélyben a Németor- szággal állandó összeköttetést tartó szá- zok hozták be. Természetes tehát, hogy nálunk is magyarságnak az a része is- merkedett meg vele, amelyik a százok szomszédságában lakott. Így vármegyénk- ben is a barcasági százokkal szomszédos Alsó-Háromszéken terjed el az új vallás, ha nem is teljesen Luther elvei szerint. A távolabb eső Felső-Háromszék s még in- kább a zártabb Csik-megye a népi hagyó- mányokkal (viselet, ének, tánc stb.) együtt sértetlenül megőrzi ősi katolikus hitét is.

Városunk ősi katolikus multját a ne- ve is mutatja, amelyet a sárkányölő Szent Györgytől kapott, akinek képét festették őseink arra az oltárra, amely évszázado- kon állott a mai vártemplomban, amelyet 400 évvel ezelőtt az ősi mult sok más ér- tékes emlékével és tiszteletével együtt kidobtak onnan.

Sepsiszentgyörgy így csak nevében maradt tovább is katolikus, mert katolikus-izű nevéi tisztán megőrizte azután is, akárcsak a szomszédos Szentkirály és Angyalos a Szent Istvánról, illetve őrangyalokról kapott nevét és nem ferdítették el, mint Szent Mária vagy Szent Kilián nevéit Szemerjára, illetve Kilyénre.

Több mint 200 évig nem is emelkedett oltár városunkban s nem talált itt szállást az Oltáriszentségben lévő Úr. Katonák, székely határőrök voltak azok, akik 200 év múlva, 1764-ben egy fakápolnát s benne áldozati oltárt építettek lakatanyájuk udvarán. Tábori lelkeszt is kapott ekkor a székely huszárör ezred, aki nem csak a katonák, hanem az időközben itt megtelepedett polgári hívek lelki gondozását is ellátta.

A kis fakápolna oltártüzei azután elég forróak voltak ahhoz, hogy felmelegítsék és áldozatra serkentsék a katonák és hívek lelkeit. Kőből épült templom kellett, mely szilárdan áll ezen a földön, hogy soha többé ki ne aludják szentélyében az örökmécses s oltáráról állandóan szálljon fel az áldozatok illata oda, ahova a templomtorony mutat.

Akkor csak városa szélén adtak helyet az új templomnak. Pedig a templom a város szíve. Oda is került idővel, ahol a szív helve van: a közepre. Sepsiszentgyörgy fejlődése s Szemerjának a városhoz történt csatolása folytán templomunk ma a város közepén, tényleg a szív szerepét tölti be. Reggeltől estig egymásnak adják az ajtót, bátran mondhatjuk: valáskülönbség nélkül azok, akik az imádságban keresnek erőt, kitartást és vigasztalást az élet nehézségei és megpróbáltatásai között.

Kik építették a templomot? Az erdélyi püspöknek, csiktusnádi Kovács Miklósnak, az osztrák önkényuralom hatalmas ellenfelének akkor nagyértékű 1000 pengőforintja, a székely határör ezred katonáinak munkája és fillérei s a kisszámú hívőserceg szegényes adományai. De építette az a lángoló szeretet és lelkesedés, amelyet katonák és polgárok szívében szított és munkába állított az igaz katolikus férfi: *Hegedűs Mihály ezredes*, kinek porai ma ott pihennek a templom hajójában, emléke pedig legyen örökké áldott!

1834-ben, ha nem is a mai nagyságában, de mostani helyén állott a katolikus templom, amelyben már 113 éve zeng a Glória... Dicsőség a magasságban Istennek és béke a földön a jóakarató embereknek!

(Folytatása a következő számban.)

A VILÁGEGYHÁZ HIREI

XII. Pius pápa egyik augusztusi beszédében a következő 3 lényeges pontot jelölte meg minden munkásszervezet számára: 1. Az egyén tisztelése; 2. Elismerése minden nép összetartozásának; 3. A közös elsőbbsége az egyéni haszon felett.

A kanadai parlamentben Marqui képviselő hosszabb beszédbe foglalkozott a válással. Megállapította, hogy a házasság isteni intézmény, amelyet nem lehet egyszerű szeszély alapján sem megkötni, sem felbontani.

Az irodalmi Nobel-díjat 1947-re egyhangulag a 28 éves norvég írónőnek, Brekker Máriának ítéltek oda „Mária anyja” c. művéért, amelyben a Szentcsalád hétköznapi életét írja le költői formában.

Az olasz képviselők egy csoportja felhívta a kormány figyelmét az 1950-es szentév közelédésére s intézkedéseket kért, hogy a zarándokok előrelátható százerei, a háború rongálása ellenére is, megfelelő elhelyezkedéshez és ellátáshoz jussanak.

Chesterton, a világhírű angol konvertita író hárárt, végrendeletének megfelelően, olyan anglikán papok otthonává alakítják át, akik a katolikus hitre kívánnak térni.

Francia katolikus diákok a nyári folyamán különböző munkákat vállaltak s munkaöbérüket a katolikus iskolák fejlesztési alapjára fizették be.

A német papnövendékek a nyári szünet alatt 4 héten keresztül a ruhrvidéki bányákban dolgoztak, hogy megismerjék a munkáséletet és felvegyék a kapcsolatot a munkásifjúsággal.

Az amerikai katolicizmus állandóan fejlődik. A munkásifjúsági szervezetek száma 1 év alatt 49-ről 84-re emelkedett. 93 rádióállomás állandóan vallásos műsort ad, 51 pedig hitvédelmi órákat. A katolikus sajtó 325 kiadóbívatallal rendelkezik.

A lengyelországi német megszállásnak 580 katolikus lengyel pap esett áldozatul.

„A német szociáldemokrata párt nem tűr keresztény és egyházellenes propagandát”, — jelentette ki Schmidt tanár a párt egyik vezetője.

A brit hadsereg új szabályzata a legnatározottabban úgy rendelkezik, hogy a katonák minden vallás kötelességüknek eleget tehessenek.

Mindszenty hercegprímás augusztus 15-én, az esztergomi bazilikában, az egész magyar katolicizmus képviselője és 10 ezer tömegek előtt kihirdette, hogy 1948 „Boldogasszony Éve” lesz. Ezzel is dokumentálni akarja a magyarság, hogy a szentistváni hagyományoktól lélekben sohasem fog eltérni.

Hogy az ősi Máriatisztelet milyen eleven a magyar néptömegek lelkében, mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy az idei Nagyboldogasszony napján másfélmillió ember zárandokolt az ország különböző kegyhelyeire.

„Ős Óriás”-nak nevezik a magyarországi lapok Szent Istvánt, az országépítő királyt, akinek gigantikus nagysága halála után több, mint 900 év múlva is eleven ható erő. Az idei Szent István-napon

600 ezer ember 40-es sorokban órákhozszámot vonult fel rendezetten és fegyelmizetten a Hősök-teréről a Bazilikához és vissza. Csak annyi rendezavarás történt, hogy a tömeg kezéből élve szabadította ki a rendőrség azt a 2 suhancot, akik le akarták tépni a pápai zászlót.

A Bazilikában a szentbeszédet Kovács Vince püspök mondta, kiemelve beszédében, hogy a magyarság nagy történelmi katasztrófák után mindig visszatér Szent István eszméjéhez, mert: „Pogány nép kereszténység nélkül elérheti a virágzás bizonyos fokát, de nép, amely keresztény volt, a pogánysághoz nem térhet vissza összeomlás nélkül. A magyar nép, ha választani kell Krisztus és Barabás között, kereszténység és pogányság között, ma is Krisztust választja.

A bíboros hercegprímás d. u. a Hősök-terén beszélt Szent Istvánról, akitől a legnagyobb időtálló értékeinket kaptuk, amelyeket a magyarság mindig híven őriz nyíltan és titokban, családban és társadalomban.

EGYHÁZI KRÓNIKA

Az engesztelő szentáldozásokat a válalkozók többsége kitartóan végzi. Kevesen bár, de sajnos vannak, akik elmaradtak.

A csíksomlyói pünkösdi bucsura az idén csak 300-an mentünk, a tavalyi ezerrel szemben. Oka a viteldij megdrágulása és a kedvezmény megtagadása. A bucsujárás így is igen szép és bensőséges volt.

Úrnappja ebben az évben talán még szebb volt, mint máskor. Itt volt a köröspataki és illyefalvi kereszt. A templomkertben tartott tábori mise után tartottuk meg a rendezett, népes körmenet. „Sok úrnapi körmenetet láttam nagyvárosokban is, de ilyen rendezett és áhitatra hangolót egyet sem” — állapította meg egy újonnan jött hívőnk. A tábori misén és körmeneten a Textilgyár fuvózenekara szerepelt. Ezúttal is hálás köszönetet mondunk ezért a lelkes muzsikusoknak és Molnár karnagy úrnak.

Következő vasárnap mi mentünk a köröspataki úrnapi körmenetre. Rég nem látott a falu hasonló népes körmenetet.

Művészi élvezetben volt része augusztus 4-én városunk közönségének. A „Cecilia” egyházi énekkar és a város műkedvelő zenekarának közreműködésével igen

szépen sikerült templomi hangversenyünk volt. Az érdeklődők egészen megtöltötték a templomot s a szentélyhez méltó fegyelmizett magatartást tanúsított. A hangverseny rendezésében Ferencz Jenő kántor és Molnár Károly zenetanár szerettek érdemet. A zenekar bemutatta Molnár Károly kitűnő szerzeményét, a „Ven Creator”-t, melyet a szerző az „Úr íté” c. vallásos drámához írt.

Háromnapos zárt lelkigyakorlat volt a zárdában augusztus 28—31-ig az utca megbizottak és egyesületi tagok számára. A résztvevők elmélyedése példás volt.

Kilyén kápolnát épít. A rövid idő alatt 170 főre felszaporodott kilyéni hívek közgyűlésen kimondották, hogy kápolnát fognak építeni. Őzv. Császár Gyuláné kastélya parkjából egy szép helyet fel is ajánlott erre a célra. Isten fizesse a nemeslelkű ajánlatot s segítse a kilyéniiek szép vállalkozását.

Az orvondoképítő felszerelésének kiegészítésére a következő adományokat kaptuk: Márton Áron püspök úr 70.000.000 L., dr. Ferencz Mihály, dr. Háromszéki Sándor 10—10 millió, dr. Fogolyán Kristóf, dr. Koczka Árpád, dr. Mélik István, Görög Ákos, Barthos Gáspár, Szász Károly. Vi-

kárus Árpád, Zátyi József, Sztakics János, Antal Ferenc, Martinka Lajos, Martinka Jenő 5—5 millió; Cziko Árpád, Boda Dezső, Kóncsán Lajosné 2—2 millió és Máté István 2.500.000 lei. Hálás szívvel mondunk köszönetet az áldozatos adományokért.

Szeptember 14-én kezd meg új munkáját az Oltáregylet és a Szent Erzsébet leánykongregáció.

Az októberi ájtatosságok az idén is minden este 6 órakor lesznek.

A „Tudósító“ csak nagy anyagi nehézségekkel küzdve jelenhetett meg újra. A legcélszerűbb önkéntes adományt is hálás szívvel köszönünk.

LEVELESLÁDÁNKBÓL

Kérdés: „Ma miért nem történnek csodák?“

Felelet: Ma is történnek. Ime egynek hiteles leírása: 1930-ban a svájci Lischer Lidia érkezett halálos beteges Lourdes-ba. Előrehaladott tüdőbaján már senki sem tudott segíteni. Melle tele volt mély tályogokkal, gennyes kavernákkal. Szilárd ételt évek óta nem vett magához. Hátgerince meggörnyedt és a gennyesedés következtében a hátgerinc-csigolyák kimosdultak helyükből. Már csak csontváz volt a szegény teremts, mikor a kegyhelyre vitték. A lourdesi nemzetközi orvosi irodában ismét megvizsgálták. Az épp ott tartózkodó hitetlen orvosprofesszor, Dr. Azzi írásban igazolta az orvosi diagnózist és megállapította: „Gyógyulás ki van zárva“. A szegény beteget a forráshoz vitték s mikor megmerítették, ime pillanatok alatt teljesen meggyógyult. Összes sebei, gennyes kavernái eltűntek, hűlt helye volt a mély tályogoknak, friss bőr vonta be a sebek helyét, a hátgerinc azonnal kiegyenesedett és az összes csigolyák teljes épségben és rendben állottak. A halálos beteg teljesen épnek érezte magát és saját lábán hagyta el gyógyulása színhelyét. Dr. Azzi, a hitetlen professzor, szobájába zárkózott és egy teljes éjszakát viaskodott. Reggelre megtért, Lischer Lidia pedig ma is makkegészséges, meg is látogatják a Luzern melletti Perlenben. Mikor csodálkoznak életerős, egészséges állapotára felett, mosolyogva mondja: „Igen, a Boldogságos Szűz rajtam egész munkát végzett“.

Az Alba-Iulia-gyulafehérvári Egyházm. Híradó 2887—1945. számú engedélyével.

NÉPMOZGALMI ADATAINK

(1947 május 15—szeptember 10-ig)

A szentkeresztiségben az egyház tagjai lettek: Paszjár Marianna, Hajnal János, Bokor Teréz, Máthé Róza, Simon Judit, Angi Mária, Sonka Jenő, Farkas Jenő, Pánti István, Biró Tibor, Antal Károly, Ráduly Éva, Szabó Lajos, Dima Eszter, Máriás Gizella, Dániel Vilmos, Deák Imre, Imreh Zoltán, Dézsi Dénes István, Minály Lajos, Benedek István, Mocsel Zsófia, Nagy Margit, Kádár Imre, Burján Mária, Gyenge Imre. Összesen 26.

Szentségi házasságot kötöttek: Gyárfás Rezső és Fekete Anna, Madár Imre és Kádár Margit, Balogh István és Miklós Matild, Ferencz Péter és Nagy Margit, Torjai Antal és Benő Klára, Gáspár Sándor és Daragics Márta, Rusz László és Csernik Magdolna, Demeter Endre és Kurucz Irén, Vikárius Károly és Fadgyas Ilona. Összesen: 9 pár.

Meghaltak: Óse Lajos, Pásztor Ferenc, Steiner Apollonia, Benedek Karolina, Veress Elemér, Petz Jakab, Lipecki András, Máriás Mária, Bodor Juliánna, Moczok Katalin, Máthé Mária, Márkos József, Székely Éva, Máthé Irén, Varga Gizella, Páll János, Mocsel Zsófia, Madár Imre, Imreh Dávid, Nagy Margit, Burján Mária és Ruzsa Irén. Összesen 22, 14 felnőtt, 8 gyermek, 7 ellátatlan.

EGYHÁZI ADÓ. Szeretettel kérjük híveinket szíveskedjenek hátrálékos egyház adójukat befizetni. Az adó folyó év október 1-ig van kivétve s ezen nem változtathatunk. Tehát október 1-ig összes kiadásainkat a hátrálékokból kell fedeznünk. Bizunk híveink jóindulatában, hogy az egyházat ezúttal megsegítik nehéz anyagi helyzetében. Egyházi adót lehet fizetni minden vasárnap nagymise után a plebánia irodában és a harangozónak, amikor gyűjti.

AZ ISTENISZTELETEK RENDJE TEMPLOMUNKBAN:

Vasár- és ünnepnapokon szentmise és gyóntatás: fél 8, 9 és 10 órakor.

Hétkönapokon gyóntatás fél 7, szentmise 7 órakor.

Hónap első péntekén szentmise és gyóntatás reggel 5, 6 és 7 órakor.

Első szombaton fél 6 órától áldoztatás, 7 órakor szentmise.

Vacsornye: minden vasár- és ünnepnap és szombaton este 6 órakor.

Felelős szerkesztő és kiadó:

SZILVESZTER SÁNDOR
plebános